Published on *Federació Catalana de Ciclisme* (https://www.ciclisme.cat)

03/06/2010
Cicloturisme

Nou èxit de participació i organitzatiu de la BPB 2010

El darrer cap de setmana de maig es va celebrar la Ciclomarató Catalana Internacional, Barcelona - Perpinyà - Barcelona de 600 Km. Els més de 180 inscrits s'havien preparat durant el que portem de temporada, fent almenys una brevet de 300 o 400 Km que els donava accés a la prova. En moltes de les Brevets de 600 Km que es fan, els organitzadors es limiten a entregar als participants un carnet de ruta amb el recorregut i són els ciclistes els que han de proveir-se de menjar, trobar el camí correcte i carregar amb la roba i els estris que necessitaran durant tota la prova. Des de la FCC, i sense perdre l'esperit d'autosuficiència de les brevets, s'han invertit molts esforços per a fer de la BPB un repte dur però inoblidable pels participants i on aquests tinguessin les màximes facilitats per poder concentrar-se només en pedalar. La colaboració de molts voluntaris de clubs ciclistes de Catalunya propers als 10 controls per on passava la prova i la del clubs francesos de Saint Cyprien i Amelie-les-Baims, van fer possible poder oferir aquests serveis amb la màxima qualitat.

Crònica de la prova

El divendres abans de les 6 de la tarda ja es veien ciclistes al voltant de la FCC disposats a passar el control reglamentari de la bicicleta. Amb la inscripció s'entregava un mallot commemoratiu amb els

Km i el desnivell acumulat, així com barretes i productes de nutrició. Alguns van deixar la seva bossa amb roba o peces per dormir i que seria portada per l'organització fins el lloc on ells pensaven descansar. L'endemà, a partir de les 5 del matí anaven arribant la totalitat de ciclistes, molts d'ells venien de fora de Catalunya (Cal destacar la participació nombrosa de ciclistes de l'Aragó, Madrid, València i Vitòria) i alguns estrangers.
A les 6:15, com estava previst es va donar sortida amb la presència de la Guardia Urbana que va acompanyar fins la pujada al Coll de la Ventosa. Apart d'aquest "repetxó" els primers Km per la Ctra de la Roca, Cardedeu, Sant Celoni, Hostalric, eren bastant planers i això va fer que un grup molt nombrós, de quasi 100 unitats anés al capdavant. Els dissabtes són dies que hi ha força tràfic en aquestes carreteres però afortunadament cap ciclista va patir ensurts. Aquells que es prenien la brevet amb més calma ja es trobaven al darrera, però amb la seguretat que la seva experiència i l'estalvi de forces els portarien fins el destí final. Fins després del primer avituallament, a Cassà de la Selva no es va trencar el pilot. La pujada a Santa Pelaia va fer que cadascú mesures les seves forces. Ja sabem que a una brevet no es poden fer esforços gratuits. La carretera canviava i pasava a ser molt més tranquila i estreta, això si, amb força pujades i baixades. Gràcies a la senyalització es va poder arribar a l'avituallament de Vilajuiga on els menys competitius anven gaudint del paisatge. En aquest tercer tram es circulava a la vora del mar i el vent ja es feia notar. A més a més s'havien de superar alguns ports a banda i banda de la divisió amb França que anaven castigant als corredors. A través dels pobles turístics de la costa com Colera, Portbou, Colliure o Argelers es va arribar a l'avituallament de Sant Cyprien on els ciclistes van recuperar algunes de les forces que s'havien deixat pel camí. El següent control estava a Amelie les Bains, en direcció cap a l'interior. A través de carreteres secundàries es va pujar el Coll de Llauró, que portava a Ceret i, seguint el riu, fins a l'avituallament. Després els ciclistes tenien que creuar de nou la frontera a través de Costoja i el Coll dels Horts on l'espessa vegetació apaivagava el sol a aquells ciclistes que passaven encara de dia. Alguns ja van parar a dormir a la baixada, a Massanet de Cabrenys, però la majoria van voler arribar a Banyoles, al voltant del Km 400. Molts companys es van retrobar allí per unes hores, gràcies als 80 matalassos que l'organització havia disposat per al descans dels corredors. Fins a Sant Esteve d'en Bas quedava pujar el port de Mieres i Santa Pau que donava pas a la comarca de la Garrotxa i els seus volcans. El cim més alt de la prova era el Condreu, amb els seus 1.000 metres i el seu darrer Km de més duresa. La majoria van passar per aquí amb les primeres llums del dia que contrastaven amb la boira que es trobarien més endavant a la Plana de Vic. L'avituallament de Folgueroles estava a la seu de l'ajuntament de la població, on els voluntaris portaven des del dia anterior esperant als ciclistes. Per evitar el pas per Vic i l'autovia, es va fer girar als ciclistes per Sant Julià de Vilatorta i Taradell arribant al peu de la Pollosa que es va fer interminable per a alguns. A partir d'aquí la prova ja estava quasi al sac. Descens ràpid fins a Calders on segellar a l'ultim control i cap a Barcelona. Tot i que hi havia més baixada que pujada, el coll de Lligabosses i del Forat del Vent van expremer les últimes forces dels valents ciclistes que havien fet tota la prova. Només quedava un petit pas abans d'arribar i era la volta d'honor al Velòdrom que va ser com un homenatge per tot el que havien patit i disfrutat a la vegada durant els 606 Km i 7.200 metres de desnivell.
Els primers participants arribaven al Velòdrom pasades les 5 del mati de diumenge i en petits grups durant tot el día, la majoria per la tarde, pero tots dins del limit maxim de 40 hores.

La llista de participants amb el control d arribada al Velòdrom la podeu trobar a www.bpb600.cat [1].

Per veure ordre d´ arribada [2]

---

[3]

Links
[1] http://www.bpb600.cat [2] https://servers.ciclisme.cat/ficheros/bpb.pdf [3]

https://www.ciclisme.cat/printpdf/node/3003135